

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhastós petítor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Nyitlár: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Pó-utca 59-ik szám, Kösch Árpád könyvnyomtató-intézete.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények, valamint a hirdetési díjak is.

A protekció.

(P.) Ha vizsgáljuk az erőket és rugókat, melyek az emberi ténykedéseket úgy a múltban, mint a jelenben mozgatták és mozgatják, úgy azt tapasztaljuk, hogy a leghatalmasabb motor szerepét mindenkor a protekció játszotta és játssza napjainkban is.

A társadalom rákfenéjének — mely mindig a korrupció előmozdítója volt — mindezeidig nem találták meg a gyógyszercumát, azaz nem sikerült a társadalmi konvenczió e fattyúhajtását gyökeresen kiirtani. Próbálkoztak vele nagytehetségű államférfiak megküzdenni, nagyhatalmú miniszterek halomszámra adtak ki rendeleteket a protekció minden fajtája ellen, de azt megszüntetni, csírájában elfojtani nem sikerült egyiknek sem, és nem is fog sikerülni mindaddig, a míg csak egyetlen egy úr is akad, a kinek befolyása érvényesítéseért esdeklő protegé-je lesz.

A protekció nyomasztó terhét legjobban a hivatalt és állást kereső emberek érzik. Legyen bár a legjobb kvalifikációja, tanúskodjanak mellette bizonyítványai a legjobb elméleti és gyakorlati képzettségéről: a hivatalt vagy állást nem ő nyeri el, hanem más valaki, a ki valamely befolyásos férfinak rokona vagy pártfogoltja.

De megéri a protekció hátráltató erejét maga a hivatalban, állásban levő is. A tehetséges, feladatának minden tekintetben eleget tevő hivatalnok akárhányszor látja, hogy hasztalan minden fáradozása, szorgalma, tevékenysége; fiatal, pelyhes állú ifjanczok, a kik azonban kellő protekcióval bírnak, megelőzik őt a rangsorban. Ilyenkor azután nem kell csodálkoznunk azon, ha a mellőzött elveszti hitét, bizalmát nemcsak a társadalomban, hanem az isteni Gondviselésben is. Az ily esetek nevelik

azokat a fásult kedélyű, mindennel meghasonlott mogorva hivatalnokokat, kikkel oly gyakran találkozhatunk ügyes-bajos dolgaink végzése közben.

És ez az elkedvetlenedés érthető; mert nincs keserveesebb érzés annál, mint midőn az ember tudja, érzi, hogy önhibáján kívül, méltatlanul mellőzték olyanok kedvéért, a kiknek tudása, tehetsége meg sem közelíti az övét, s minden kvalifikációjuk abban kulminál, hogy rokoni kötelek fűzi őket valamelyik miniszterhez, államtitkárhoz, avagy udvarolnak a tanácsos úr leányának.

A legszomorúbb pedig a dologban az, hogy a mellőztetés ellen nincs remedium. Azt nem lehet sem megfélembezni, sem pedig érte bárkit is felelősségre vonni. A protekció zavartalanul űzi továbbra is kisdud játékait, nem törődve a tengernyi könnyel, mit a mellőzöttek néma éjszakákon párnáikba sírnak, és azzal a nagy fájdalommal, melyet azok igazságtalanul szenvednek.

Annál vigább a beprotezsált uracs. Ő nyugodtan dorbézolja át az éjjelt, hiszen ráér hivatalba menni. Úgysem meri felelősségre vonni senki a hivatalos óra be nem tartásáért. Ugyan ki is gáncoskodhatnék? Talán hivatali feljebbvalója? Dehogy! Hiszen megígérte a pártfogójának, hogy apró hibáiért elnéző lesz. Aztán meg beláthatja, ha van esze, hogy az embernek, ha egész éjszaka fent volt, hát aludnia is kell. De elvégre is ott van a szorgalmas, nagycsaládú mellőzött kolléga, pár olesó szóért majd elvégzi az az ő dolgát is.

Ez az állapot aztán azt eredményezi, hogy mindenki protektort keres, és a helyett, hogy emberi méltóságuk tudatára ébrednének, csúsznak, másznak, hogy megnyerjék feljebbvalójuk kegyét, protekcióját. Ha pedig néha talál-

kozik közöttük olyan, a ki nem abban találja élete hivatását, hogy mások talpnyalása által minél nagyobb konczot szerezzen, hanem saját erejéből, tehetségéből és szorgalmából igyekszik előre jutni hivatalos pályáján: csak az érzi ám igazán meg a protekció átkos rabbilinesét, a melyet szétörni nehezebb még Sisyphus emberfölkötti munkájánál is. Annak kétszeres erőre, kétszeres kitartásra van szüksége, hogy lépést tarthasson a többiekkel, a kiknek háta mögött ott áll a befolyásos pártfogó, a ki szekereknek előretolásában fáradhatatlanul működik.

És ha megvan benne mindaz a tényező, mely az emberekből hősokeket nevel, ha tud tűrni, remélni még akkor is, mikor a gyengébbeket már megtörte a kétség; akkor talán sikerül neki is előbbre haladni és elérheti azt a pozíciót, melyre képességeinél és rátermettségénél fogva már régen hivatott volt.

Az ilyen férfúra azután újjal mutogatnak, mint unikumra, annyira elsokott satnya, törpe gondolkozású korunk az igazi férfi-jellemektől. Példának állítják a fiatalság elé, hogy tőle kitartást és szilárd akaraterőt tanuljanak, a háta mögött pedig kinevetik és bolondnak tartják, mert ha nem nyakaskodik, tehetségével sokkal többre is vihette volna.

Igazuk van. Mai napság az utilitarizmus korát éljük, a mely kor főelve: minél kevesebb munkával minél többet elérni. Bolondság tehát dolgozni, fáradni azért, a mit csúszás-mászással is elérhet az ember!

De mi azért mégsem vesztettük el teljesen a reményünket s bizunk egy jobb, egy szebb korszak eljövételében, a melynek előbb-utóbb okvetlenül be kell következnie, hisz végzetlenül elterjedésével önön sírját ássa meg az érdekhajhász hitvány protekció.

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A FEHÉR ANGYAL.

— NOVELLA. —

ÍRTA: OSENGRBY GUSZTÁV.

A fehér angyal.

Ákos lassan, tűnődve haladt a jól ismert, de rég nem látott fenyvesúton. Egykor úti-naplójában élénken írta le azt az utat; most, az átélt megrendítő jelenet hatása alatt meglevenült a régi emlékezet, csak a régi sóvárgó ábránd maradt ki belőle.

Az, a ki ezt a régi vágyat akarta fölkelteni benne és azok, kik őt e lélekkínzó ábrándoktól féltették, mindnyájan félreismerték, mindnyájan csalódtak benne.

Theodora sorsa mély, fájó részvétet ébresztett föl benne, de az, a mi megrendítette, nem a régi szerelem vágya volt, hanem annak a kis fehér lánykának bú-bájos emléke, annak a fehér angyalnak szelíd szűzi képe, a ki abban a végzetes lélekvesztő pillanatban életét megmentette. Úgy látszott, hogy ez a bájos emlék szemrehányást tesz neki újabb boldogító érzelmeiért.

Milyen igaza volt annak a kis lánynak, mikor azt mondta, hogy nagyon hamar el fogja feledni! Hisz már egészen elfeledte. Hiába iparkodik arczvonásait maga elé varázsolni, nem tud rá visszaemlékezni.

Valami úgy vonja ahhoz a csodabáju tóhoz, maga sem tudja mi az. Talán azt hiszi, hogy még egyszer megjelen az a kedves lányka, hogy elmondhassa neki:

— Szép fehér őrangyalom, látod, boldog vagyok! — Úgy-e, te nem haragszol ezért reám? Te mentetted meg életemet, áldd meg ezt a megmentett életem, hogy végre boldog legyem.

Meg sem állt a Hebron-tárnánál, sietett a tóhoz. Ragyogó, derült, csendes idő volt most is, mint akkor. A tópart félkörének közepén a kis fakunyhó most is ott áll, falépcsői lenyúlnak a víz-fenekre láthatatlan veggel.

Leült a lépcsőzet felső párkányzatára, onnan nézte a tavat. Az apró vízfodroskák kigyó-vonalai most is úgy csillogtak a tó tükrén sűrűn egymás mellett, egymásból támadva s egymásba olvadva. Közel a parthoz most is oly átlátszó volt a víz s ő egészen belátott a tófenékre. Egy kis halaeska most is oly könnyű libbenéssel úszott feléje. Egyet-egyvet mozdultak apró úszószárnyacskaí, piczi szájacskája fölnyilt kerekben, majd összecukodott ismét... Most is oly édes gyönyörrel, oly gyermekes örömmel nézte, míg lassan el nem úszott szemé elől s el nem tűnt a vízbe lenyúló lépcsőzet alatt...

Sokáig ült ott a kis faház lépcsőfokán és nézte a tó fodrosuló tükrét és nézte a parti szegélyzet sötét fenyőit és a lehajló fehér nyírlágak lombjainak szürke villogását...

Egy véletlen oldalpillantásra most összerázkódott. A fabódé mellett most is ott hevert az a roppant vastag tenyészál, hosszú végét a tó közepéig benyújtva.

Ez az a fenyőszál, mely hídja lett volna a másvilág felé... Itt térítette vissza szép fehér őrangyala...

Valami megmagyarázhatatlan bódító erő vonta a végzetes gerendához...

Legyen úgy egészen, mint akkor volt... A szellem-idézés megkívánja, hogy minden úgy legyen.

Mosolygott... Milyen gyermekes, milyen babonás lett a régi emlékektől...

— Nos hát te fehér angyal — itt vagyok újra, hívlek, jelenj meg nekem!...

Fölkelt s egyenesen rálépett a gerendára...

Abban a pillanatban éles sikoltás hangzott fel háta megett, éppen úgy, mint akkor...

Valami csodabáju édes sejtelem rezgett át egész valóján... Hát csakugyan, csakugyan megjelent a fehér angyal?

Hirtelen a hang felé fordítá tekintetét...

A fehér angyal ott volt — egy sápadt, remegő lányka... Mariska.

Ákos bámulva nézett rá.

— Mariska! — kiáltá végre, ámulatából valamennyire magához térve — hogy jössz te most ide?

— Hogy jövök? — suttogá a lányka, mintha valami lázas delirium adná szavait — tán azt kérdezhetné: miért jöttem ide? — Nos ön ott áll most azon a gerendán, az élet és halál lejtőjén, mint egykor... emlékeznie kell tehát arra is, hogy mire kötelezte itt magát?

— Én? — kiáltá Ákos, s egész valóját valami babonás érzés remegése fogta el. Lelépve a gerendáról, önkéntelen pár lépést tett feléje, bámuló tekintetét rajta feledve.

A Magyar Túrtaegyesület közgyűlése.

(Az érkezés.)

A Magyar Túrtaegyesület tagjai — mint annak idején megírtuk — augusztus 17-ikén az esti vonattal érkeztek városunkba. Már Kassán az Osztály képviselőjében dr. *Flórián Károly* és *Kesselbauer Sándor* üdvözölték a vendégeket. Eperjesen *Both Tamás*, az Eperjesi Jogász Osztály elnöke és a tisztikar többi tagjai fogadták a turistákat. Egyébként is nagyszámmal voltak jelen az Eperjesi Jogász Osztály itt időző tagjai. A városunkba érkezé idegen turisták száma 30 volt. Az elszállásolás a «Fekete sas»-szálló és a Berger-kávéház helyiségeiben történt.

(Az ismerkedési estély.)

Este a «Fekete-sas» éttermében barátságos ismerkedési estély volt, melyen a város közönsége köréből is többen vettek részt. Többször persze nem volt hiány, és így a vonatkozás miatt amúgy is későn kezdődő ismerkedési estély a legkedélyesebb hangulatban csak az éjfél utáni órákban ért véget.

(A közgyűlés.)

Augusztus 18-ikán programszerűleg d. e. 8 órakor volt a közös reggeli a Berger-kávéházban. Ez után a turisták a várost tekintették meg, mely alkalommal őket dr. *Körösy György* főgimn. tanár kalauzolta.

11 órakor vette kezdetét a közgyűlés a Kollégium dísztermében. A közgyűlésen a résztvevők teljes számban jelentek meg, sőt a város közönsége részéről is mutatkozott némi érdeklődés. Sárosvármegye képviselőjében *Tahy József* alispán jelent meg. A Kollégium igazgató-választmányát *Flórián Jakab* nyug. koll. főgimnáziumi tanár képviselte. Eperjes sz. kir. város a közgyűlésen nem képviseltette magát. Az elnöki szék — tekintettel *Wartha Vincze* udv. tanácsos, műegyetemi tanár, elnök távollétére — *Körösy Ede* dr. székesfővárosi ügyvéd, a Magyar Túrtaegyesület alelnöke foglalta el, ki tartalmas elnöki megnyitójában hazai túristaságunk bajait tárta fel és reá mutatott az utakra és módokra, a melyek segítségével erőteljes túristaságot lehet teremteni. Az elnöki megnyitó után *Flórián Jakab* üdvözölte a Kollégium nevében néhány meleg szóval a Magyar Túrtaegyesület képviselőit, mire *Körösy Ede* alelnök válaszolt. Az igazgató-bizottságok kiküldése után dr. *Thüring Gusztáv* olvasta fel tartalmas titkari jelentését, mely élénk képét adta az egyesület és osztályai múlt évi működésének. Az igazoló- és számvizsgáló bizottság jelentéseinek elfogadása és a jövő évi számvizsgáló-bizottság kiküldése után a költségeloirányzatot fogadták el. Ezután a jövő évi közgyűlés helyének kijelölése került napirendre. A Budapesti Osztály meghívására — mely a jövő évvel ünneplé fennállásának 10 éves fordulóját — a közgyűlés helyétül egyhangulag *Budapestet* jelölték. A választmány kilépő tagjait a közgyűlés egyhangulag újból megválasztotta. Miután indítványok nem voltak, a napirend 8-ik pontjaként dr. *Flórián Károly* «Eperjes és vidéke túristaszempontból» című felolvasása következett. Dr. *Körösy Ede* ezután a közgyűlés köszönetét fejezte ki *Tahy József* alispánnak, *Flórián Jakab* tanárnak szíves megjelenésükért, valamint a kollégiumi igazgató-választmányának a terem átengedéseért.

A közgyűlés folyamán számos üdvözlő távirat érkezett, többek közt: a Magyarországi Kárpátgyűlésü-

lettől, a Siebenbürgischer Karpathenvereintől, a Magyar Túrtaegyesület számos osztályától és egyes tagjaitól, dr. *Szlávik Mátyás* koll. igazgatótól, dr. *Horváth Odón* kir. tanácsos, jogkari dékántól, az Eperjesi Jogász Osztály tiszteleti-tagjától. Ezeket a közgyűlés örömmel vette tudomásul és a legtöbbször azonnal válaszolt is.

(A társas-ebéd.)

Pontban 1 órakor kezdődött a «Fekete-sas» éttermében a társas-ebéd. Az első tószót *Körösy Ede* dr., a M. T. E. alelnöke mondta a királyra.

(A délutáni kirándulás.)

Délután a társaság két részre oszlott. Az erősebb gyaloglók a Sárosi-vár felkeresésére indultak. A kirándulókat itt dr. *Flórián Károly* vezette. A társaság a délutáni vonattal ment ki Sárosra. Az állomáson a Nagysárosi Múzeum igazgatójának: *Bielek László*nak szívesességéből már ott várta őket a kis iparvasút, melyhez aztán a kirándulók külön vagonját hozzácsatolták. A múmalomban *Fabry Lajos* főgondnok fogadta a vendégeket, kik ezután a malmot nézték meg. A múmalom beható megismerése után a társaság felment a Sárosi-vár romjaihoz, hol elragadtatva nyilatkoztak arról a nagyszerű kilátásról, mely a főbástyáról a szemlélő elé tárul. A rendező-bizottság gondoskodott arról, hogy a vár egyik, jelenleg vizet tartalmazó pinczéjében bor legyen behűtve. Így — miután valahonnan a nagysárosi cigány is előkerült — a legkedélyesebb hangulatban telt el az idő. Lejött a turisták még a Rákóczi-kastélyt tekintették meg. Este a Nagysárosi Múmalom látta vendégül igazi magyaros vendégszeretettel a társaságot. A vacsora folyamán számos felköszöntőt mondtak *Bielek László* igazgatóra, *Fabry Lajos* főgondnokra, a múmalom tisztviselő-karára stb. De végre is válni kellett, mert itt volt a vonat indulásának ideje.

Ez alatt a társaság másik része *Weichhart Valdemar*, az Eperjesi Jogász Osztály titkárnak vezetésével megjárta a Kálváriát, az Erdei-lakot és a Szt.-László-hegyet.

(A dubniki kirándulás.)

Augusztus 19-ikén reggeli 6 órakor már reggelinél volt az egész társaság. 7 órakor gyalog indultak Soóvárra, hol *Domokos* bányatanácsos, *Merza Károly* és *Flórián Ambrus* bányamezőnökök fogadták és kalauzolták a sófőző helyiségeiben a turistákat. A sófőző megtekintése után az Eperjesi Jogász Osztály látta vendégül a kirándulókat a soóvári kaszinó helyiségeiben — villásreggelire. Ekkor kedves meglepetés érte a turistákat. Ugyanis *Téry Odón* dr., a Magyar Túrtaegyesület ügyvivő alelnöke, ki a közgyűlésen meg nem jelenhetett és ezt táviratilag is tudatta, egyszerre itt termett, a mi a kirándulók között lelkes örömet okozott. Itt csatlakozott a kirándulókhoz *Lonkay Antal* főerdész is, kinek területén a Simonka fekszik.

Villásreggeli után a készen álló szekerek Dubnikra szállították a kirándulókat. *Szembátorovics Sándor* bányamezőnök, igazgató, előzőkenen járt az Eperjesi Jogász Osztály rendező-bizottságának kezére és ennek az összműködésnek köszönhető, hogy *Kesselbauer Sándor*, a kirándulás élelmezési mestere, oly nagyszerű ebéddel fogadhatta a kirándulókat. Lombos fák árnyában volt felterítve az a rögtönzött asztal, melyhez turistáink letelepedtek. Az étrend következő volt:

Gulyás-leves.
Marha-, sertés- és őz-pecsenye.

Juhtúrós és tehéntúrós csusza.
Görögdinnye. Sárgadinnye.
Bor. Szultán-víz. Sör.
Fekete-kávé.

Itt megemlítnék, hogy két láda Szultán vizet *Holénia Bela* úr teljesen díjlanul volt szíves a rendezőbizottóság rendelkezésére bocsátani.

Ebéd után a világhírű opálbányákat tekintették meg; majd a esiszoló-műhelyeket.

(A Simonka megmászása.)

Mivel már este 6 óra felé járt az idő, készülődni kezdtek a turisták a *Simonka* (1092 m.) megmászására. A társaság legnagyobb része, mintegy 20-an, a menedékházban való meghálást választották. A többiek lent maradtak Dubnikon. A vezetést most *Lonkay* főerdész vette át. Egy óra alatt már a menedékháznál volt a társaság, hol illatos fenyőgalyakból voltak fekhelyek rögtönözve. Nehány lépésnyire a menedékháztól hatalmas máglya égett. A sötétség mihamar beállott. Este 1/2 9 felé hatalmas «Hopp! hopp!» kiáltások verték fel az erdő csendjét, jelezve, hogy az eperjesiek: *Bartsch Emil*, *Holénia József* és *Schön vizner János* szavuknak állottak. A derék kirándulókat lelkes éljenzéssel fogadták a tűz mellett sütkérező turisták. Aztán megkezdődött a rablópecsenye-sütés, a szalonna-piritás. Előkerült a bor is, és nekiindult a nótázás. Éjfél utáni 2 órakor már teát lehetett kapni reggelire. És nemsokára nekiindult a társaság a Simonka csúcsának. Bányamécsek mutatták az utat az éj sötétjében. Reggel 3/4 4-kor már fenn voltak a csúcson. Gyönyörködni lehetett abban, mint változik át az éj napsugaras, verőfényes hajnalra.

A lejövöket Dubnikon már ott várta a meleg kávé, a párolgó tea. Ez alatt azok is felmentek a Simonkára, kik az éjet Dubnikon töltötték.

Nemsokára előállottak a szekerek, melyek a turistákat *Raukfűre* vitték. Itt aztán vége volt a hivatalos kirándulásnak. A turisták elszéledtek: ki ide, ki oda. Bár ez a sikerült kirándulás többeket csábítana a Simonka felkeresésére!

Kassai országos dalárverseny.

Magasztos és lélekemelő ünnepélynek voltak szemtanúi mindazok, a kiket a verseny iránt való érdeklődés s magyar dal elbűvölő varázsereje az ősi kurucz város falai közé vonzott, s emlékezetes marad mindarra névre, a ki ott megjelent. Augusztus 15-ikén d. u. 4—5 óra között érkezett meg négy különvonat az 1500 dalos s majd ugyanannyi vendégsereg. A 34. gy.-e. zenekarának lelkesítő indulói mellett robogtak be a vonatok a pályaudvarra, majd leszállván a vonatokról, díszes és bájos hölgyközönség fogadta, hogy megkoszorúzza egy kis fenyő-füzérel mindegyik dalegylet csinos zászlóját. Összesen 22 versenyző dalegylet érkezett; a meg nem jelentek képviselték magukat. Midőn a magyar dal lelkes apostolai a perronon felállottak, felszendült a Kassai Dalegylet riadó dala s égbetörő hangjai után annak alelnöke, *Lekly Gyula* tanár, melegen üdvözölte a dalosokat, a mit viszont az összes dalosok nevében *Lung György*, Országos Daláregyesületi elnök köszönt meg.

Az imponáns, sőt talán fenségesnek is nevezhető bevonulást a Kassai Dalegylet nyitotta meg, s három

A hivatkozás olyan határozott volt, hogy azt félreérteni nem lehetett; de hisz azt a jelenetet nem látta más, csak ő és az a fehér angyal, és az Isten...

Csodálkozó felkiáltását azonban *Mariska* félreértette, a mint az szavaiból kitűnt:

— Ön, igen, ön, a ki most, úgy látom, már nem emlékszik rá. Hadd emlékezzem hát reá saját keze írásával.

Ezzel egy kis aranysegélyű könyvecskét vett elő, egy helyen fölnyitotta s a lapot *Ákos* szeme elé tartotta:

— Ismeri ezt az írást?

— Óh ismerem! — kiáltá *Ákos*, egyik bámulatból a másikba esve — de az Istenért, hogyan, honnan került ez hozzád?

— Honnan? hát egyenesen *Ákos* bácsitól.

— Az lehetetlen! — hisz én azt egy kis fehér lánykának írtam — az én kis őrangyalomnak, a ki ezzel életemet mentette meg...

Mariska arcát most élénk pirosság futotta át. Egyszerre tudatára ébredt annak, a mire eddig nem is gondolt, hogy ezt a kötelezvényt előmutatva, életének legkedvesebb, legfelfeltettebb titkát árulja el. Szégyenlősen sütte le szemét, suttogá:

— Az a kis fehér lányka — én voltam.

Azt a bűbajos gyönyörzetet, mi most *Ákos* egész valóján végig hullámozott, hiába akarnám leírni.

Megfogta kezét s tekintete függve maradt rajta:

— *Mariska*, nézz reám! — Mit mondtál te most nekem?

— Csak nem kétkedik benne? — kérdé most a lányka bátran föltekintve.

Ákos hosszan, mélyen nézett a kedves lányka ragyogó szemébe, aztán lágyan, mély érzéssel suttogta:

— Hát te voltál az, te, *Mariskám*! — Hol volt szemem, hogy meg nem ismertelek! — De hiszen az első találkozások mindjárt oly ismerősnek tűntél fel, hangod is oly különösen rezgett végig rajtam; de akkor nem tudtam, mi az? Őt év nagy idő, nagyon megváltoztatott nálad a kettőnk. Téged szép ifjú hajadonná nevelt, engem megvénytett. De most visszaváltoztunk mind a ketten. Óh igen! lassanként visszatér régi arcod emléke; te voltál az én szép fehér angyalom, az én őrangyalom, és te vagy az most is, midőn azt hitted, hogy azt az írásbeli fogadást meg akarom szegni. Mennyire csalódtál most! — hisz a te édesbódog emléked csalt ki ide, nem a halál gondolata. Ez a félreértés egy egész élet boldogságát hozta meg nekem, mert ebben szívedbe látok. Úgy-e szép fehér angyalom, enyém vagy?

Lassan, gyöngéden vonta szívére. A lányka nem vonakodott, fölnezt rá könnyben úszó gyönyörű szemével s ártatlan ámulattal, de valami leírhatatlan boldog érzélemmel kérdezte halkan:

— Hát *Ákos* bácsi nem akart meghalni?

— Óh igen, *Ákos* bácsi már meg is halt, belöktem ebbe a tóba! az, a kiért te ide jöttél, nem akar többé bácsi lenni, egészen másként fogod azt nevezni, úgy-e *Mariskám*!

Így álltak egymáshoz simulva s nem is vették észre, hogy egy izmos pirospozsgás falusi ember már jóideje gyönyörködve nézi őket. Elekes Pista volt.

— Úgy látom, — szólalt meg végre vidáman — ez a zöld szemű tó már nem csinál több veszedelmet, de még az a fekete szemű gidóvári kísértő sem. Gratulálok!

Azok ijedten ugrottak el egymástól, mikor megszólalt, de csak azért, hogy újra összesimuljanak.

— Csak maradjatok együtt, — folytató Pista — mert úgy látom, hogy az a két közeledő asszony is eljött gyönyörködni.

Csakugyan a sötét lombok közül *Kordayné* és *Elekesné* közeledtek feléjük. Nem sok kellett ahhoz, hogy a szép jelenetet megértsék, kivált mikor *Mariska* anyja keblén elrejtve piruló arcát, suttogta:

— Édes anyám, úgy-e nem haragszol rám azért?

— Azért? — nevetett vidáman *Kordayné*, — azért, hogy szereted? dehogy haragszom, édes leányom, hiszen régen sejtettük mi azt.

— Régen? — kérdé már most pajkos mosolygással *Mariska* — hát ugyan mióta?

— Nos hát úgy körülbelül *Perikles* kora óta.

Mariska tagadólag ingatta fejcsékéjét. Olyan jól állt neki az a ragyogó boldogság, mi most szeméből sugárzott.

— Hát valaki mit mond, mióta lehet az?

— És most féloldalt anyja kebléről *Ákosra* nézett.

— Ha idejössz, megmondom, úgy a hogy én hiszem — felelt mosolygva *Ákos*.

helyen felállított cigányzenekarok lelkes hangjai mellett jutottak a városháza elé, a hol ismét a katonazenekar játszott. Majd az erkélyen megjelent polgármester. Münster Tivadar örömmel üdvözölte a dal kultuszának serény művelőit, a mire dr. Rác Ottó köszöntö meg az O. D. E. nevében a szíves és jóleső fogadtatást. Hatalmas s egetverő éljenzés követte mindkét beszédet, melyek után a katonai zenekar zendített rá a Himnusz melabús akkordjaira, a mit a lelkes dalosok nem bírván némán hallgatni, csakhamar megnyitván ajkukat, s mint egy mennyei szolozsmaként zengették a magyaroknak hatalmas és megindítóan szép és szent imáját. Azután elhelyezve a díszes egyleti zászlókat a városházán, mindenki sietett kijelölt szállását elfoglalni, melyet a szép- és művésziért lelkesedni tudó kassai közönség bocsátott a dalosok rendelkezésére. Este még ismerkedési estély volt a Schalk-házban, a mely összes tágas helyiségeivel nagyon kicsinynek bizonyult.

A verseny aug. 16. és 17-ikén folyt le. Mindkét napon közgyűlés előzte meg a versenyt. Ott voltak a díszelnökök: Bubicz Zsigmond megyéspüspök, Péchy Zsigmond főispán, valamint a vall.- és Főzokt.-ü. miniszter képviselőiben dr. Neményi Imre miniszteri tanácsos. Ez utóbbit még annyival is inkább regisztráljuk örömmel, miután a lefolyt 14 verseny alatt most történt először, hogy a kormány érdeklődést tanúsított ezen verseny iránt, a mi egész jogosan is arra enged következtetni, hogy a dalegyesületek ma már oly kulturintézmények, melyek a legmagasabb körök méltánylását vívták ki maguknak. Jól is mondta a kormányképviselő: csak daloljunk, szóljon a dal a hazáért és a magyarságért, s emelkedjék oly magas fokra, hogy ez ne csak befolyásolja a közművelődést, hanem nagygyá és hatalmassá is tegye a nemzetet, mint tette Németországot is... Az elnöklő püspök mély tudással és hozzáértéssel, s mintegy szaktudással szól megnyitó-beszédében a régi és újabb zenéről; — nevezetesen a dalról, különösképpen a magyar dalról és annak hatásáról szólott. Ezen csinos beszédet ki is osztották a dalosoknak a közgyűlés folyama alatt.

A kormány tagjainak s mások rokonszenves táviratai- és leiratainak felolvasása után megállapított a verseny sorrendje. Az összes dalosok két ízben versenyeznek: egyik napon kötött-, másik napon szabadversenyben. A kötött-versenyben éneklők mindnyájan Lányi Ernő, miskolci zeneiskolai igazgatónak és hírneves zeneszerzőnek ezen alkalomra írt és pályadíjat nyert «Magyar nyelv» című rapszodikus versenyművét. A szabad-versenyben pedig mindegyik dalegylet sajátválasztotta darabjával versenyez. A 22 dalegylet két csoportban énekel: d. e. 10 és este ismét 12 dalegylet, a sorrendet a sorshúzás állapította meg. Megválasztott a 9 tagú bíráló-bizottság is, mely azonnal meg is kezdte működését. Érdekesek a versenyzőkre nézve, hogy csak dalegyleti tagok szerepelhetnek, tehát operanékesek ezen alkalomra kisegítésül sem alkalmazhatók; a dalegyletek tagjainak minimuma 16-nál kevesebb és maximuma 32-nél több nem lehet; a versenyműveknek magyar irányúnak kell lenniök és szóló-részletekkel nem szabad bíriök.

A kötött-verseny erős próbára tette az egyes dalegyleteket, a mennyiben annak remek kompozíciójában két kritikus hely van, mely azonnal felismertette a jól

Mariska oda futott hozzá:

— Nos hát mióta?

— A mióta az én fehér angyalom vagy.

— Tehát csak most?

— Oh nem! hát nem voltál-e már régen az titokban?

Mariska nem felelt, hanem engedte szó nélkül, hogy Ákos magához ölelje.

— Mind szép ez, gyermekeim! — szólalt meg most Elekesné is derült, mosolygó arccal, — hanem erre a szép eljegyzésre talán egy kissé messze is jöttünk ki a városból.

— Így van az jól, kedves húgom, — felelt neki Ákos; — a fehér angyalnak a Hódas-tónál kellett megjelenni újra, hogy jegyesem legyen.

— Örülök sógor — jegyzé meg Elekes Pista, — hanem a feleségemnek mégis igaza van: gyertünk ebédelni, ha ugyan azóta meg nem kozmásodott.

— Se' baj! — kiáltá vígan felesége — főzők helyette jó vacsorát az eljegyzésre.

... Elmondják-e még többet is róluk? Talán azt, hogy milyen boldogok lettek? De hiszen azt úgy sem lehet elmondani.

Hát Theodora?

Nem tudjuk; nem voltunk jelen, mikor ezt az eljegyzést megtudta; de biztosítjuk rola kedves közönségünket, hogy nem esett kétségbe. Így hát, kedves olvasóm, egészen nyugodtan teheted félre ezt az ócska történetet.

iskolázott dalárdákat. Ezen versenyénél a kezdő hangot egyik bíráló tag adta meg s csak a szerint volt szabad énekelni; ki volt tehát zárva, hogy egyik vagy másik dalárda saját hanganyagához képest módosítsa az előadandó darab hangnemét. Így bizony megesett, hogy egyik dalegylet a versenydarabot félhanggal lejjebb, másik meg félhanggal feljebb fejezte be. A zsűri még a következő szempontokra is ügyelt: melyik dalárda énekelte helyes felhanggal a szerző intenciójának legmegfelelőbbben; melyik erővel, hévvel, áthatva, érzéssel; melyik szolgálisan az előírt dinamika- és ritmikához alkalmazkodva; melyik gyorsabban vagy lassabban; melyik fegyelmesséssel és iskolázással; melyik magyarsággal, erélyvel és határozottsággal, vagy az enharmonikus modulációk biztos alkalmazásával; jó piano- vagy crescendo-kkal stb. Egyik-másik dalegylet brilirozott is hanganyagával, gyönyörű szép lírai tenorjával, vagy a legmélyebb regisztereket érintő érczes, döngő, hatalmas basszusával Volt, a mely teljesen korrekt, kifogástalan interpretálással, határozott intonálással igazán hatásosan excellált. Ezek között, mint legkiválóbbaknak, a zsűri a pálmát kettőnek ítélte oda, és pedig egyikét a Ganzgyári Daloskör-, és a másikat a Miskolci Dalegyletnek. Nyert még 14 dalárda.

Láthatjuk ezekből, hogy a zsűrinek sem volt éppen valami könnyű feladata, ha teljesen indokolt és igazságos ítéletet akart hozni, és lehet mondani, hogy az ítélet úgy az egyes dalegyleteket, valamint a közvéleményt is teljesen megnyugtatta. A második napi közgyűlésen egyhangulag fogadták el a két év múlva megtartandó verseny helyére nézve Temesvár városának nagylelkű meghívását. E napon folyt le a szabadverseny a különféle versenydarabokkal, s ugyanakkor este 10 dalárda külön-külön rendezett szerenádát a püspök, főispán és a polgármester tiszteletére.

Vasárnap, azaz 18-ikán versenyen kívül álló nap következett: Délélt három ünnepély is volt: 1. Ünnepély a dóm-templomban ő Felsége születésnapjának az emlékére, melyen a Budai Dalárda szerepelt. 2. Kazinczy emléktáblájának a leleplezése, melyen az ünnep jelentőségét Rákosi Jenő méltatta; a Szózatot és Himnuszot több dalárda együttes előadásban adta. 3. A Kassai Dalegylet jubiláris díszgyűlése 30 évi fennállásának az emlékére. Az ünnepi beszédet a főispán, mint díszelnök tartotta; az énekszámot a — versenyben részt nem vett — Kassai Dalegylet szolgáltatta, remekelve id. Ábrányi Kornél «Nyári éj» című karával. Delután következett az igen érdekesnek ígérkezett és tényleg pompásan sikerült összverseny — valamennyi dalárdával —, Bellovits Imre O. D. E. karnagy vezetése és a 34. gy. ezred zenekara kísérete mellett. Minden egyes előadott énekszám a hivatásuk magaslatán álló dalegyleteket és a kitűnő karnagyot igazolta. Ennek végeztével az összes dalosok a korcsolyázó-helyiségebe fényes uszonára voltak hivatalosak, mialatt a legtöbben már-már izgatottan várták a verseny eredményét, melynek kihirdetése ez nap d. u. 6 órára volt jelezve, a mi — a verseny eredményének és jutalmának a püspök által történt kihirdetése és kiosztása után — nemsokára általánosan köztudomássá lett. Fényes bál fejezte be az orsz. dalárversenyt, melynek végeztével legtöbbdalárda haza sietett, hogy sokan-nak érhető és lázas kíváncsiságát mielőbb kielégítse.

Immár lezajlott ismét egy jelentőségteljes országos ünnepély, melyből keserűen és fájón érzik ki egy sajnálatos körülmény: az Eperjesi Dalegylet részvétlensége ezen orsz. ünnepély iránt. Avagy nem volt képes egy-egy versenyművel megküzdeni? vagy talán már előre is tartott a verseny kedvezőtlen kimenetelétől? Lehetetlen Másban lehet a hiba. Úgy tudjuk, hogy dalárdánk volt s ez alkalomra is lehetett volna, mert annak a volt dalárdának az elnöke mint elnök még tényleg szerepelt. Tehát a dalárdának van elnöke, van készpénz-vagyon, kóta-gyűjteménye, zászlója stb. Hány dalárda van ezeknek híján és mégis fennáll és működik sokaknak teljes megelégedésére. Csak Eperjes nem bír ilyen kis lelkes sereget összetoborzani, s ha sikerült is, nem bírta azt együtt tartani. Pedig de szép missziót teljesít egy ilyen dalárda, hisz abban a csengő-bongó, édesen zengő magyar dalban van az a titkos erő, mely a lelki művelődés, társadalmi élvezeteknek és az emberek nevesebb vágyainak a leghatásosabb előmozdítója s épp ezért nemcsak szükség, de kell is jogosultságát elismernünk, s ha áldozatok árán is, mindent megtenni, a mit érte megtehetünk! Avagy nem esett volna jól Eperjes város közönségének, vagy hogyha az Eperjesi Dalegylet jelen alkalommal dicőségétől mintegy megittasulva, babérral meghatalmasodva tért volna vissza ősi falai közé? Nem vádolunk senkit a mulasztásokért, azonban azon reményünket fejeztük ki, miszerint hiszünk, hogy az Eperjesi Dalegylet a két év múlva Temesvártól megtartandó országos dalversenyen kiköszörül a rajta ejtett csorbát, és kivívandja az őt megillető helyét — mindnyájunk igaz öröme. —

TANÜGY.

Kérelem. Jogakadémiánk dékáni hivatala általunk kéri fel városunk közönségéből mindazokat, a kik *irodai és korrepetitori állásokra* jogakadémiai hallgatókai óhajtanak alkalmazni, hogy erre alkalmas ifjak ajánlhatása céljából erre vonatkozó szándékukat, illetve óhajtasukat egy levelezőlapon a dékáni hivattal közölni méltóztassanak. Ajánlatos az állással járó teendőknél, valamint a díjazásnak megemlézése is. A dékáni hivatal minden igyekezetével azon lesz, hogy a kérdéses állásokra teljesen megfelelő és megbízható s általában olyan ifjakat ajánljon, a kik közönségünk részéről erre a támogatásra mindenképpen méltók. Hasonlóan kéri a dékáni hivatal mindazokat, a kik joghallgatókat *szállásra és ellátásra* elfogadni hajlandók, hogy ebbeli szándékukat, — szintén egy levelezőlapon — a házszámuk az ellátás módjainak és a feltételeknek megjelölésével — tudatni sziveskedjenek. A levelezőlapok a *jogakadémia dékáni hivatalához Eperjesre* czímezendők.

Az eperjesi kir. kath. főgimnáziumban a tanulónak az 1901—1902-ik tanévre való felvétele f. évi szeptember hó 1., 2. és 3-ikán eszközöltetik (reggeli 8—12-ig) a) az iskolai, b) születési és c) első, illetőleg újravizsgálási bizonyítvány alapján. Szept. hó 4-ikén lesz a «Veni Sancte». A felvételi, javító- és pótvizsgálatok napjai: augusztus hó 30. és 31-ike. Az egész évi tandíj 60 kor., mely összeg miniszteri intézkedés szerint négy részben fizethető. A felvételi díj 8 kor.; a vegyes díj 4 kor. (Értesítők. ifjúsági könyvtára s egyéb iskolaszükségletekre.) Az egyházi ének díja 1 kor.; azonkívül minden tanuló 40 fillért fizet a tanulmányi kirándulások céljaira. Az V. osztályba belépő tanulónak szülője köteles kijelenteni (Rendtartás 7. §.): vajjon fia az 1890. évi XXX. t. cz. értelmében fogja-e tanulni a görög nyelvet és irodalmat, avagy a *póltárgyakat*, u. m. (törv. 2. §.): a) a magyar irodalom bővebb megismertetését, kapcsolatban a görög remekírók műveinek ismertetésével (magyar fordításban) s a görög irodalom és művelődés alapvonalait; b) a rajzot (mérési és szabadkézi elemekkel), mely tárgyak az illető tanulóra kötelezők (törv. 1. §.). Eperjes, 1901. augusztus havában A kir. kath. főgimnázium igazgatója.

Értesítés. A tiszai ág. hitv. evang. egyházkerületi eperjesi koll. tanítóképző-intézetben s a vele kapcsolatos gyakorló-iskolában a folyó 1901/2 tanévre a beiratás szeptember 1—4-ik napjain fog megtartani. A tanítóképző-intézetbe a felvételt már megtörtént s az érdekeltek erről, valamint az elnyert jótéteményekről s befizetendő díjak nagyságáról értesítve lettek. A gyakorló-iskolában a beiratáskor tartoznak fizetni: az eperjesvárosi s vidéki ág. hitv. evang. tanköteles gyermekek 7 koronát, más ág. hitv. evang. gyermekek 12 koronát, nem ágost. hitv. gyermekek 16 koronát. Szegény és jó magaviseletű s szorgalmas tanulók a tandíj alól (kivéve 1 koronát) egészben vagy részben felmenthetők. A szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt tandíjmentességi kérvényeket az egyházi elnökség útján szeptember 1-jéig a tanítóképző-intézet igazgatójához kell be küldeni. — Eperjes, 1901. évi augusztus hó 21. *Gamauf György*, tképző-igazgató.

Értesítés. Az eperjesi államilag segélyezett kereskedő-tanonc iskolában a beiratás és javító-vizsgálatok szeptember 18-ikán délután 4—6-ig a Kollégium I-ső emeleti 3-ik sz. teremben tartatnak; a tanítás szept. 19-ikén 4 órakor veszi kezdetét. A tisztelt kereskedő önököket ez úton is felkérem, sziveskedjenek tanonczáikat az összeírás alkalmával bejelenteni s a jelzett időben beiratni. A tanonczok be nem jelentése, vagy nem a rendes időben beiratása *mulasztásnak* tekintetik s az ipartörvény 157. §-a a) pontja értelmében 40—400 korona erejéig büntethető. Eperjes, 1901. aug. 22-ikén. *Gamauf György*, keresk. tan.-isk. igazgató.

Az eperjesi ág. h. ev. I. egyház elemi népiskolájában és polg. leányiskolájában az 1901—1902. tanévben aug. 31-ikén d. e. 9 órától tartatnak a pótló- és javítóvizsgálatok; szept. 2., 3., 4. napjain d. e. 9 órától déli 12-ig és d. u. 3—5-ig folynak a beiratások az alábbi sorrendben: Szept. 2-ikén felvétetnek ezen egyház kötelekébe tartozó szülők gyermekei, valamint a vidéki protestáns növendékek szept. 3-ikán beiratnak azon más vallású gyermekek, kik már az elmúlt tanévben is ezen iskolába jártak; szept. 4-ikén délelőtti felvétetnek az újonnan belépő más vallású tanulók. A beiratás alkalmával felmutatandó: a születési, iskolai és oltási bizonyítvány. A beiratások az iskolaépület helyiségeiben eszközöltetnek, illetőleg a III. és IV. fiúosztály tanulójának beiratása a Kollégiumban elhelyezett tanteremben történik. A tanév ünnepélyes megnyitása szept. 5-ikén d. e. 9 órakor a templomban tartandó gyermek-istentisztelettel veszi kezdetét.

Fölvétel a gyakorló elemi-népiskolába. Az eperjesi állami tanítónéközpont-intézet gyakorló elemi-népiskolájában (Magyar-utca 10.) a beiratások f. évi szept. 2. és 3. napjain d. e. 8—10-ig fognak megtartani. Fölvehető az I—IV. osztályba 8—8, az V-ik VI. osztályba 6—6 növendék. Tandíj nincsen, beiratási díj 80 fillér. Szegény tanulók tankönyveket is kapnak.

Értesítés. Az eperjesi ír. neolog hitközség elemi-iskolájában az 1901/1902. tanévre szóló beiratások szeptember 1., 2. és 3-ikán d. e. 9—12-ig eszközölhetnek; a rendes tanítás pedig szeptember 4-ikén veszi kezdetét. A tandíjnak részben vagy egész elengedéseért szóló folyamodványok dr. Breyer Adolf, iskolaszéki elnökhöz, vagy az iskola igazgatóságához nyújthatók be Fleischmann Mór, iskolai igazgató.

H I R E K.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem újították, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni szíveskedjenek.

* **Augusztus 18-ikát,** mint Felsőcséreg Királyunk születésének 71-ik évfordulóját, méltó pompával s a legbensőbb ragaszkodásnak mégis keresetlen megnyilatkozásával ünnepelte meg Eperjes város egész közönsége. A rendületlen hűségnek, a nemzeti közértelemnek tekintett őszinte, hálás szeretetnek fenséges és tiszteletre méltó nyilvánulásait fényes tábori-mise emelte. Kettős ima szállott ajkainkról az egek Urához: az egyik alattvalói hálát rebegeve azért, hogy — bár kálváriának keresztül vezetve — daliás, életerős szervezettel érhetne meg dicsőségeseen uralkodó jó Királyunk ezt a rendkívüli egyéniségéhez oly méltó, magas életkort; a másik egy forró óhaját fejezte ki a gyermek, a férfi, az aggastyán szíve dobbanásában: még sokáig «lelje népe boldogságán örömet — hír, szerencse koszorúzza szent fejét!»

* **Szent-István napját** — melyet a népérzület s törvényhozásunk nemzeti ünnepnappá avatott — ezidén is hagyományos tisztelettel ülte meg városunk hazafias polgársága. Az ez alkalommal tartott istentiszteleten nagy számban jelentek meg a hatóságok s egyéb testületek, valamint Eperjes város társadalmának sok tagja.

* **Kubinyi Albertné szül. Csupka Zsófia kitüntetése.** A *Budapesti Közlöny* aug. 22-iki számában a legigazabb örömmel olvastuk a legfelsőbb királyi kéziratot, mely azt adta hírül, hogy ő Felsőcséreg király, személye körüli magyar miniszterének előterjesztése folytán, Kubinyi Albertné sz. Csupka Zsófia, a Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet elnöknőjének — a közjótékony terén kifejtett hosszas és buzgó működése elismerésül — a koronás arany érdemkeresztet adományozta. Gyöngéd női kezének munkája alkotta meg a Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet 1861. márczius 23-ikán, a már 1844. április 14-ikén alapított Eperjesi Jótékony Nőegyletnek vármegyei jótékony nőegyletté történt kifejlesztésével. Azoknak a nemeselektű nőknek sorában, kik Szinyei-Jekelfalussy Valéria oldala mellett, vármegyei elhagyott árva megmentése céljából 1861. márczius 23-ikán a vármegyház nagytermében összegyűltek, ott volt a most oly méltán kitüntetett arany-zívű, gyöngéd lelkületű Kubinyi Albertné szül. Csupka Zsófia is. És hogy szent elhatározással, nem fellobbanó, pillanatnyi érzelmetől áthatva jelent meg ott, bizonyosságát adta azzal, hogy egy egész hosszú életet áldozott ez emberbaráti ügynek, mindenkor a legnagyobb részt követelvé a jótékony felmagasztosító munkájából. Már az alakuló-gyűlésen tagja lett az igazgató-választmányának. 1864. óta alelnöknője, 1890. január 12-ike óta elnöknője a nőegyletnek, s így ezt a jutalmat, melyet az egyület alakulása óta, tehát negyven éven át önfeláldozóan teljesített önzetlen fáradozásának tudata nyújthat neki, ékesen bizonyítja s elismeri most a királyi kegy is. Városunk és vármegyénk egész társadalmának öröme, tisztelete környezi őt most — s a jó embereknek szeretete s a Gondviselésnek áldása kísérje még sokáig áldáshozó munkájában!

* **Az eperjesi gör. kath. egyházmegyéből.** *Kántortanítói kinevezések.* Zapotoczky Mirosláv baskói okl. kántortanító a csarnói, Kovaly Bazil lagnói k.-tanító a telgáti, Neviczky Sándor okl. k.-tanítójelölt a kecskóci, Safránkó József a minyóci, Chutkó Demeter a nagylipniki, Zapotoczky Irén a váradkai, Kálnai Rezső a komlóskai, Kiss József a baskói, Hućskó Aladár a kecskényi, Gmitro György a malyczói, Demjancsik

Sándor a lagnói állomásra rendes k.-tanító, Göndör János a mucsonyi, Ilykovits Jenő pedig a sumjáci állomásra másod-kántortanítókká nevezettek ki.

* **Új hadnagyok és tiszthelyettesek.** A Ludovika akadémia növendékei közül aug. 18-ikán kerültek ki az első tisztek. A kassai 9-ik honvédezeredhez beosztott: *Megay Ernő* hadnagy; — a cs. és kir. 67. gyalogezredhez (első eset, hogy honvéddhadnagy a cs. és kir. közös-hadsereghez beosztassék): *Csakurda Rezső*. A Ludovikából mint hadnagy került ki *Papp-Váry Endre* a kassai 9. honvédegyezredhez; mint tiszthelyettes *Jakobovics Jenő* a kassai 9. honvédegyezredhez. Ezenkívül a következő kadétiskolai növendékek neveztek ki tiszthelyettesekké a 67. számú gyalogezredhez: *Klapcsák Oszkár, Brittig Ferencz, Pachány Benjámín, Umlauf Ottó, Pavlicsek Antal, Szurmin Rezső*, s kadettá: *Gajárszky Aladár*.

* **Tolmács-kinevezés.** A kassai kir. törvényszék dr. *Glück Lipót* kassai gyakorló-ügyvédet a tót nyelvre, a kassai kir. törvényszékhez és járásbíróshoz, állandó bírósági tolmácsná nevezte ki.

† **Halálozás.** Mely részvétellel vettük s közöljük a következő gyászjelentéseket: «A tarcazi esperesi kegyelet r. kath. papsága — a rokonság nevében is — fájdalomtelt szívvel jelenti szeretett paptársának: fő-tisztelendő *Lux Elek* plavniczai r. kath. plébános úrnak élete 49-ik, áldozópapságának 27-ik évében, rövid szenvedés és a haldoklók szentségeinek ajtatos felvétele után történt gyászos elhunyatát. A boldogultnak hűt tetemei f. hó 21-ikén délelőtt 10 órakor fognak az engesztelő szentmiseáldozat kíséretében beszenteltetni és a községi sírkertben nyugalomra helyeztetni. Sárospalvnicza, 1901. évi augusztus hó 19-ikén. Az örök világosság fényeskedjék neki!»

«Az eperjesi gör. szer. kath. székeskáptalan mélyen megszorodott szívvel jelenti szeretett kartársának: méltóságos és főtisztelendő *Sass Bertalan* székeskáptalani olvasókanonok, pápai prelátnak, sárosmegyei főesperes, az eperjesi gör. szer. kath. papnevelde főigazgatója, az eperjesi kir. kath. főgimnáziumnál püspöki hitbiztos, Eperjes szab. kir. város és Sárosvármegye bizottsági-tagjának, stb. munkás életének 61-ik, áldozárságának 35-ik és kanonokságának 15-ik évében a haldoklók szentségeinek ajtatos felvétele után f. hó 19-ikén éjjeli fél 11 órakor hosszas szenvedés után az Úrban történt gyászos elhunyatát. A megboldogultnak hűt tetemei f. hó 21-ikén reggeli 9 órakor a székesegyházban tartandó szentmise mellett fognak a gör. szer. kath. egyház szertartásai szerint végzendő temetés után a helybeli kath. sírkertben örök nyugalomra elhelyeztetni. Eperjesen, 1901. évi aug. 20-ikán. Legyen emléke örök s nyugalma boldog!»

* **Papválasztás előtt.** Az üresedésben lévő eperjesi plébániára négyen pályáznak, úgymint: gróf *Csaky Adorján*, *Sikorszky Endre* töltéskezi esperes-plébános, *Telekessy János* hanusfalyi plébános és *Zaborovszky Béla* helybeli segédlelkész. A püspök a kérvényeket a választás mielőbbi megejthetése végett már leküldte a városhoz, az első három pályázót ajánlván, míg a negyedik helyen említett Zaborovszky Bélára vonatkozólag megjegyzi, hogy a mennyiben az az előírt minősítéssel nem bír, azaz sem doktorátust, sem pedig synodális vizsgát nem tett, megválasztása egyházi jogi akadályba ütközik.

* **Tízéves találkozó.** Az eperjesi ág. h. ev. tanítóképző intézet tíz év előtt végzett növendékei, kik az ország legelső helyein mint tanítók működnek, f. hó 22-ikén tanáraikkal együtt találkozóra gyűltek össze a Kollégium zenetermében. *Neupauer Mihály* szepesbélai tanító a szeretet- és a hálás érzéstől áthatott szép beszédben üdvözölte társait s a tanári-kart, mire *Gamauf György*, az intézet érdemdús igazgatója, könyekig megható szavakban esetele az a nemes érzet, mely egykori tanítványait hozzá s az intézethez köti. Majd távirati úton üdvözölték fenkölt érzelmű s jó-ságos főpásztorukat: *Zelenka* püspököt, melyre még aznap felelve, áldást és szerencsét kíván Istentől az intézet hálás növendékeire. Most következett az egykori tanítványok örökké maradó s emlékezetes alapítványa, melyet *Gamauf György* nevére tettek olyformán, hogy 15 éven keresztül ki-ki kötelezi magát ezen állapot — anyagi erejéhez mérten — támogatni. Már az első lépés megvan, a mennyiben 50 koronát jegyeztek elő. Ezen alap rendeltetése leendő, hogy a tiszakterület legszegényebb tanítójának fia, a ki az intézetben folytatja tanulmányait, kamataiból teljes ingyenes ellátásban részesüljön. Tizenöt év múlva a találkozást megújítják s akkor az alap gyarapításának módjától újabb megállapítják. Három év múlva *Gamauf György* igazgató áldásdús tanári működésének 25 éves fordulójára rendezendő ünnepély sikeréhez minden ere-

jüket felhasználják. Végül a kegyelet adóját rótták le *Fabriczy János* sírjánál. Adja Isten, hogy ez a szellem örökké fennmaradjon az intézet valamennyi növendéke között!

* **A bártfai vándorgyűlés.** A magyar orvosok és természetvizsgálók XXXI. nagygyűlése aug. hó 21-ikén kezdődött Bártfa-fürdőben, s a mikor e sorokat írjuk, még szakadatlanul folyik a vármegyénkre s ebben hazánk szelleméletére évszázadokon át oly kiváló hatást gyakorolt Bártfa városára felette nagyjelentőségű megfizető tudományos kongresszus, a melyre közéletünk több notabilitásán kívül mintegy háromszáz orvos, tanár és természettudós gyűlt egybe. A fővárosi napi-sajtó terjedelmes referációjában mutatja be ez alkalommal a hazai tudományos világ előtt Bártfát s az annak kies fürdőhelyén tartott vándorgyűlést. Nekünk — ezekre való hivatkozással — kötelességszerű s felette örvendetes feladatunkat első sorban az kell, hogy képezze, miszerint reámutassunk arra, hogy mennyire büszke lehet Sárosvármegye s Bártfa városa arra, hogy félszázad leforgása után ismét vendégül láthatja ezt a tiszteletreméltó tudományos testületet. De reá kell mutatnunk egyúttal arra is, hogy mindezt bensei halálával tartozunk vármegyénk zseniális fiának: *Berzeviczy Albert* v. b. t. t.-nak, a ki — mint a vándorgyűlésnek díszelnöke — nemcsak jelentőségét növelte a tudományos gyűlésnek, mindenkit elragadó, hatalmas megnyitó szónoklatával nemcsak azt bizonyította be, hogy mély tudása, eszményekért lelkesedni tudó szíve s a tudományok minden ágával rokonérző lelke van, hanem, szülővármegyéjének hálás fiahoz méltóan, Sárosvármegyének juttatta azt a dicsőséget, hogy a magyar orvosok és természetvizsgálók évi nagygyűlésüknek színhelyétül választassák. Megnyitó szónoklata, mely a Felvidék kulturális múltját méltatta, úgy tartalom, mint külalak tekintetében valódi visszautagázása volt annak a szellemi aranykorszaknak, mely a XVI és XVII-ik századokban Felvidékünkön folyt le, s a melyet egyházi, iskolai és hazafias vonatkozásaiban oly megkapóan esetele. A város nevében *Rudoy Alajos* polgármester üdvözölte a nagygyűlést s egyben átadta *Chyzer Kornél*-nak a Bártfa sz. kir. város diszpolgárává történt megválasztásáról szóló oklevelet. Bártfa jeles fiának e kitüntetéséhez igen meleg hangú levélben gratulált Széll Kálmán miniszterelnök is, kinek táviratát, valamint a számos tudományos egyesülettől és testülettől érkező üdvözlőket — közöttük az Eperjesi Széchenyi-körnek lelkes hangú meleg üdvözlőit — a gyűlésen felolvasták. A nagygyűlésnek további lefolyásáról majd a gyűlés befejeztével, lapunk jövő számában hozzuk a folytatódó tudósítást. A megnyitó-napon délutáni 2 órakor háromszáz terítékű díszebéd volt. Dr. Berzeviczy Albert v. b. t. t. a királyra mondott gyönyörű felköszöntője — melybe Erzsébet királynéknak bártfai tartózkodásának feledhetlen emlékeztetést is gyöngéd szálakkal beleszórt — emelkedett hangulatot varázsolt, mely szűnni nem tudó éljenzésben tört ki. Utána számos tózt volt még. A többi között lelkesen szólottak dr. *Bárdossy Jenő* főispán és *Tahy József* alispán is. Az első nap estéjét *Szegedhi Károly* főmérnök érdekes előadása tette szórakoztatóvá, vetített képeket mutatván be az aggteleki barlangról s a szadellői völgyről.

* **Háziezredünk elment.** F. hó 22-ikén reggel hagyta el a 67. gyalogezred városunkat, hogy részt vegyen az ideai hadgyakorlatokon. Az ezred útja Sirokán át Lőcse Iglóra s onnan Rozsnyóra vezet, s csak szept. 16-ikán tér vissza ismét városunkba.

* **A Flórián-utczát aszfaltirozzák.** Örömmel regisztráljuk e tény, mint olyat, mely végtére haladást jelent városunk e legmostohább utcájában.

* **Bártfa-fürdői élet.** Lapunknak egyik barátja — abból az alkalomból, hogy hosszabb üdülés után a kies Bártfa-fürdőtől búcsút vett, — levelet intézett hozzánk s ebben elragadtatással írja le az ezidei pártatlanul sikerült bártfa-fürdői szezon. Mint írja — Bártfa-fürdő évek óta nem volt abban a szerencsés helyzetben, hogy oly sok előkelő vendéggel dicsekedhetett volna, mint ezidén s bámulatos az az összetartás és víg kedélyhangulat, melyet a társaságnak minden tagja egymással vétkelkedve fenntartani igyekszik. Elöl jár a jó példával vármegyénk főispánja: dr. *Bárdossy Jenő* és neje, kinek szeretetreméltó egyénisége állandóan együtt s vidám hangulatban tartja a körje csoportosuló társaságot. A kiválóan kedvező időjárást felhasználva, számos kirándulást rendeztek a Károly-lóráshoz, zborói várhoz stb. A mikor pedig a váratlanul jött zápor megakadályozta a tervbe vett kirándulást, hamarosan bálnak is beállt, sőt még ennél is kelemesebb, pajzán hangulatú táncmulatság rögtönzött főispánunk vendégszerető hajlékában. Egy ilyen feledhetlen emlékü házimulatság volt e hó 7-ikén, melyen résztvettek: Bornemisza Ádám cs. és kir. kamarás, országgy. képviselő neje Gabi leánya-

val, Bornemisza Szerafin Bernádné Jármy mond min t. Liphay István Maszák Hugó nagybírók. Szerdahelyi leányá, Sz. Zoltán, Bessé Béla cs. és kir.

* **Celsius** leírtaiban hív a bajokra e hogy a míg a száz fokra osz köznap életbe elterjedve. Mit szó sem lehet egyszerűen elt házakat, fürdő hőmérők a h ban Celsius-fé a jelzés egység

* «Univer gyógyfürdőit nek I. kötet, galomba. Ezen fürdők, gyógy- mok tüzetes Ausztria összes zett fürdők le István akadémi Glax Gyula t kitűnő tudomá hető vasúti- és érdemelnek. E szere szolgáló javára czélzó reá néve fontos módokra, ezekt a vasúti, posta tartamára, a la istentiszteletre, vonatkozó értes den egyes győ helyrajzi leírás. Ezze mindenk azon helyet ker anyagi viszonya azáltal is nyújt áskokról — mel napvilágot — é az orvosoknak, nyújt; daczára egyedül álló m anyagi áldozato rendelési ára es megrendelés es az egész mű n tet megjelenés A II. kötet - jelenni — «M és Herzegovin ország». A tó IV.: «Svájcz, Olasz, Görög- »Angol, Dán- ország és a Balk kívüli gyógyfürd e mű az orvoso s lexikon a ke forrást nyit, hiro zolt hirdetések minden kötet 2 vább, hogy mi nem fog átdol az összes gyógy lodák, kávéház ezeknek díszé csekély. Miután vábái fog meg küldendők be günk czime: *Bu fürdő-lexikon* k

* A tizkoro pokra várják e 5 és 50 fritos a szabály szükség nés jegyeinek le szeptember 1-je hozzák forgalon jegyet vonnak

val, Bornemisza László gömöri alispán neje, Bornemisza Szerafin Berzeviczy Lolóval, Bulyovszkyné, Irinyi Istvánné, Jarmy Andorné, Kállay Györgyné, László Zsigmond min. tanácsos neje Margit és Mariska leányaival, Lipthay István nyug. min. tan. és neje Loló leányukkal, Maszák Hugóné Jou-Jou leányával, id. Meczner Gyula nagybirtokos és neje Iczu leányukkal, Péchy Pálné, Szerdahelyi Adrienna, özv. Szerviczky Ödönne Margit leányával, Szirmay Matild, Szányi Merse Zsófia, Bajusz Zoltán, Bessenyei Zeno, dr. Hodossy Gida, Lipthay Béla cs. és kir. kamarás, Úsz Antal vm. árvsz. elnök stb.

* **Celsius-e vagy Reaumur.** A belügyminiszter leiratban hívja föl a törvényhatóságok figyelmét azokra a bajokra és zavarokra, a melyek abból származnak, hogy a míg az orvosok, tudósok csaknem kizárólag a száz fokra osztott Celsius-féle hőmérőt használják, a köznap életben a Reaumur-féle 80 fokos hőmérő van elterjedve. Minthogy — úgymond a miniszter — arról szó sem lehet, hogy a Reaumur-hőmérő használatát egyszerűen eltiltsa, főhívja az összes hivatalokat, kórházakat, fürdőket stb., hogy akkor, ha a Reaumur-féle hőmérők a használatra alkalmatlannokká válnak, újabban Celsius-féle hőmérőket szerezzenek be, hogy így a jelzés egységessé váljék.

* **«Universum»** cím alatt egy, Európa összes gyógyfürdőit magába foglaló lexikon jelen meg, melynek I. kötete, «Ausztria», ez idő szerint került a forgalomba. Ezen mű lesz az egyedüli, mely az összes fürdők, gyógyhelyek, vízgyógyintézetek és sanatóriumok tüzetes leírását és díszes képeit fogja hozni. Ausztria összes fürdőinek beható leírása, a megnevezett fürdők képeinek színdúsága Kronstein Ágoston István akadémiai festő művészies keretrajzai, egy dr. Glax Gyula tanár balneológiai intézetéből származó kitűnő tudományos értekezés, egy könnyen áttekinthető vasúti- és fürdő-térkép, stb., általános elismerést érdemelnek. Ez a mű nemcsak egy az orvosok részére szolgáló kézikönyv, hanem a szenvedő emberiség javára célzó munka is. A beteg e műben minden reá nézve fontos tudnivalót talál, úgymint: a gyógy módokra, ezeknek alkalmazására, a lakás- és ellátásra, a vasúti, posta- és távirdaállomásokra, a fürdőidény tartamára, a látogatók számára, a gyógy-árakra, az istenítiszteletré, a mulatóhelyekre tudósítási irodákra vonatkozó értesítéseket, az orvosok címzeit stb. Minden egyes gyógyfürdő megnevezéséhez ennek rövid helyrajzi leírása és színnyomatú képe van mellékelve. Ezzel mindenki azon kellemes helyzetbe jut, hogy azon helyet keresheti ki, mely úgy betegségének, mint anyagi viszonyainak megfelel. Az orvosi-kárnak még azáltal is nyújt előnyt, hogy minden balneológiai újításokról — melyek különösen az utóbbi időben láttak napvilágot — értesülve lesz. Dacára annak, hogy úgy az orvosoknak, mint a közönségnek e lexikon sokat nyújt; dacára annak, hogy ezen a maga nemében egyedül álló műnek létesítése és fényes kivitele nagy anyagi áldozatokkal járt mégis egy-egy kötet megrendelési ára csak 10 koronában állapított meg. A megrendelés csak a kívánt kötetre szól, és senki sincs az egész mű megvételére kötelezve. Minden egyes kötet megjelenése után annak bolti ára 20 korona lesz. A II. kötet — mely 1002. évi januárban fog megjelenni — «Magyarország», «Horvátország, Bosznia és Hercegovina» és «Románia» A III. kötet: «Németország». A többi kötet tartalma a következő lesz: IV.: «Svájc, Belgia és Hollandia». V.: «Franciaország, Olasz, Görög-, Spanyolország és Portugália». VI.: «Angol-, Dán-, Svédország és Norvégia». VII.: «Oroszország és a Balkán-államok». VIII.: Függelék: «Európa kívüli gyógyfürdők». Eltekintve azon haszontól, melyet e mű az orvosoknak és a szenvedő közönségnek nyújt, e lexikon a kereskedőknek fontos és értékes keresetforrást nyit, hirdetések közlése által. Az e műben közölt hirdetések az által is válnak értékesekké, hogy minden kötet 20,000 példányban fog megjelenni; továbbá, hogy minden egyes kötet legalább 5 éven át nem fog átdolgoztatni, és végül azért, hogy e mű az összes gyógyfürdők, gyógyintézetek, nagyobb szállodák, kávéházak és vendéglők olvasóasztalán mint ezeknek díszes lesz található. A hirdetések ára nagyon csekély. Miután a II. kötet már 1902. évi január havában fog megjelenni, a hirdetési megbízások mielőbb küldendők be. Fiók szerkesztőségünk és képviselőgünk címe: Budapest, Váci körút 21. «Universum» fürdő-lexikon kiadóhivatala.

* **A tízkoronás bankjegyek.** A legközelebbi napokra várják egy hirdetmény kibocsátását, hogy az 5 és 50 fritos államjegyek bevonatnak, a mely rendszabály szükségképeni előzménye a jegybank 10 koronás jegyeinek kibocsátása. Ezeket a jegyeket, miután szeptember 1-je vasárnapra esik, szeptember 2-ikán hozzák forgalomba. Összesen 112 millió kor államjegyet vonnak be, a miből 80 milliót tízkoronás

bankjegyekkel, 42 milliót ötkoronás ezüst-érmekkel pótolnak. A tízkoronás jegyek speciális fedezetűl a banknál a két pénzügyminiszter 168 millió korona aranyat fog átadni és pedig 112 milliót Ausztria és 48 milliót Magyarország Szükséghez képest azonban a bank a föntemlített 160 milliót túl is adhat ki tízkoronásokat, megfelelő mennyiségű ezüst ötkoronások visszatartása mellett. Ez a kibocsátási többlet azonban 20 millióra van korlátozva, úgy, hogy 180 millió koronánál több tízkoronás bankjegy semmi esetre sem lehet forgalomban.

* **Hazassági szédelő.** A m. kir. államrendőrség értesítése folytán a belügyminiszter most leiratot intézett valamennyi rendőrhatalomhoz, mely leiratban egy Müller József nevű, huszonhárom éves fiatalemberre, kinek az a «hivatása», hogy kikémléi bizonyos vidékek gazdagabb családjait, persze a lányos házakat, s aztán mint letelepedni szándékozó földbirtokos mutatva be magát, addig udvarol a «házikissasszonyoknak», míg sikerül holmi házassági ajánlatokkal bizonyos mennyiségű pénzt kicsalni s aztán odább áll. A jeles urat különben országszerte körözik.

* **Új pénz.** A valutarendezés új stádiumba lépett. Megjelent a két pénzügyminiszteri rendelet, melyek közül az egyik a pénzváltási szolgálatnak az Osztrák-Magyar Bankra való átruházását tárgyalja, a másik pedig az államjegyek teljes beváltására és a tízkoronás bankjegyeknek az Osztrák-Magyar Bank által leendő kiadására vonatkozik. Az állami pénztárak és a váltópénztári teendőkkkel megterhelt m. kir. adóhivatalok helyett 1901. szeptember 1-jétől kezdve a pénzváltási szolgálatot az állam számlájára az Osztrák-Magyar Bank teljesíti, még pedig a budapesti főintézetnél, valamint debreczeni, eszéki, fiumei, győri, kassai, kolozsvári, nagyszombati, pozsonyi, szegedi, temesvári és zágrábi főintézeteknél. A miniszternek jogában áll állami pénztárakat vagy hivatalokat váltások teljesítésével megbízni, viszont a jegybanknak is jogában áll a fent elősorolt bankintézeteken kívül más helyeken is fizetéseket teljesíteni. A mi az államjegyek beváltását illeti, a következőleg rendelkezik a miniszter: Az új bankjegy kibocsátását az idén szeptember 2-ikán kezdik meg s egy nappal előbb, szeptember elsején teljesen megszüntetik a régi ötförintos és ötvenforintos kiadását és átváltását. A régi bankjegy 1903. február végéig marad a magánforgalomban s ez idő alatt fokozatosan bevonják és új bankjegyekkel helyettesítik. Az állami pénztárak és hivatalok kötelesek ezeket a bankjegyeket 1903. aug. 31-ikéig elfogadni a bank pedig 1907. aug. 31-ikéig váltja be. Az új bankjegyek fokozatos kibocsátását az idén szept. 2-ikán kezdik meg. Mindezek kiegészítésül az Osztrák-Magyar Bank

is hirdetményt tesz közzé, melyben körülbelül ugyanazokat mondja, a mit a miniszteri rendeletek, és pontos leírást közöl az új bankjegyekről. A jegyszöveg a bank cégjegyzésével a jegy magyar szövegű írásmezijében ekként hangzik:

«Az Osztrák-magyar bank ezen bankjegy ellenében bécsi és budapesti főintézeteknél kívánatra azonnal fizet

Tíz koronát

törvényes ércpénzben. Bécs, 1900. márczius 31-én.

Osztrák-magyar bank.

Schreiber,
főtanácsos.

Bilinsky,
kormányzó.

Mecsenffy,
vezérigazgató.

Az új bankjegy alakja 120 milliméter széles és 80 milliméter magas, mindkét oldalán vízjegy nélkül készült papíron van nyomva, az egyik oldalon magyar, a másikon német szöveggel. A violaszínű jegykép első sorban a jegy közepét képező íráslemezről áll, melyet keretdíszítmény övez. Ez íráslemez fölött pajzs függ, melynek magyar szövegű oldala a magyar korona országainak címérét, német szövegű oldala pedig az ausztriai császári sást mutatja. Az írásmező alsó keretdíszítményével talpazatszerű alapon nyugszik, melynek a magyar szövegű oldalon levő, középső, 56 milliméter széles részében ékes díszítményben a büntetési határozat olvasható: «A bankjegyek utánzása a törvény szerint büntetettik» s ettől jobbra és balra meg egy-egy díszített köralakú rozetta látható a «10» számmal, mely sötét alpra világosan van nyomva. A német szövegű oldalon a jegy névértéke nyolcz különböző nemzetiségi nyelven van nyomva. Az alap fölött egy tíz milliméter széles, derekszerű keret övezi a jegynek teljes képét. Két felső sarkán díszes négyzetalakú pajzs van elhelyezve, középen világosabb alapon sötét nyomtatásban «10» számmal. A felső ékítés keskeny írászalagokból áll, melyeknek magyar szövegű oldalán ismételtén *Tíz korona*, a német oldalon pedig *Zehn Kronen* szavak olvashatók és 14 magyar királyi koronát, illetve a német szövegű oldalon 14 császári koronát övez körül. A koronák között levő hézagok díszítményes rajzokkal vannak kitöltve. Az írásmező mindkét oldalán, úgy a magyar, mint a német szövegű oldalon, szárnyakkal ellátott gyermekalak van; ezek közül a balfelől alak jobbkezeben Mercur-botot tart, míg balkarja fejét támogatva, az írásmező szegélydíszítményén nyugszik. A jobb oldalon levő gyermekalak balkezeben babérágat tart és jobbkarjával az írásmező szegélydíszítményére támaszkodik. Lábaihoz az ipar jelképeként fogaskerék van támasztva. A magyar szövegű oldalon alul a balfelől kis talpazatra a folyószám és jobbfelől a szó «szám» van vörös színnel nyomva.

Felelős szerkesztő:

Dr. Mikler Károly.

Kiadótulajdonos:

Kösch Árpád.

A legjobb szivarkahüvely a „La Fleur“

♥♥♥♥♥ 100 darab ára 30 fillér. ♥♥♥♥♥

Kapható:

Quirsfeld János

fegyver-, díszműárú-, hangszer-, és gyermekjáték-üzletében

Eperjesen,
Fő-utca 58. szám alatt.

Keil-lakk (Glaser)

legkitűnőbb mázólszer puha padló számára. — Egy nagy palack ára 2 korona 70 fillér.
Egy kis palack ára 1 kor. 36 fill.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 1 kor. 20 fill.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearanyozására. 1 kis palack ára 40 fillér.

Fehér „Glaser“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 doboz ára 90 fillér.

Mindenkor kapható:

Gallotsik J. Vilmos cégnél Eperjesen.

„Schimandl-zár“

riadó biztonsági zár betörések ellen!

Szabadalmazva az összes államokban!

Egyedüli biztos védelem betörések ellen!

Fontos bankok, ékszerészek, kereskedők, gyárosok, háztulajdonosok, magánlakások stb. részére.

T. cs. I. A «Schimandl-zár», mely a betörők ellen az egyedüli biztos óvszer, egy csinosan fényezett ajtózárral, melyet csupán az erre szolgáló kulccsal lehet kinyitni. A legcsekélyebb kísérletre, hogy ezen zárat idegen vagy tolvajkulcsal kinyitják, avagy az ajtó-részek betörésére irányuló kísérletre is: egy kalapács kapcsolódik ki, a mely egy villamos-csengővel érintkezve, ezt mozgásba hozza, illetőleg a megkísérelt erőszakos kinyitást riadó csengéssel jelzi. A betörés kísérletének megakadályozására szolgáló csengő tetszés szerint alkalmazható a cselédszobában, a házmesternél, vagy bármely más alkalmas helyen. Kívánatra ugyanazon emeltyűvel egy ugyanitt alkalmazott löveg is nagy durranással elsüthető, a mely az alvó szomszédságot is felriasztja. A «Schimandl-zár» mindentéle ajtón, ablakon, redőnyön, pincze- és padlásajtón, szóval mindenütt könnyen alkalmazható, a hol betörés elhárítandó, és feltétlenül megbízhatóan jelzi minden betörési kísérletet. A «Schimandl-zár», melyből ezek vannak már használatban, darabonként 15 koronába kerül.

Bővebbet Schimandl Gézánál Budapesten, VIII. József-körút 77. sz.

2304—1901. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Eperjesi Népbank végrehajtónak dr. Rosenberg Mór eperjesi ügyvéd által ügygondnokolt ismeretlen holtartózkodású Salamon János végrehajtást szenvedő elleni 160 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék (az eperjesi kir. bíróság) területén levő Szinyeújfalu községben fekvő, a szinyeújfalu 28. sz. ljkvben A. I., 4., 5., 7., 11., 13—17., 20—22., 25—27. sorsz. alatt foglalt B. S. és B. 12. sorsz. a. Salamon János nevében álló ingatlan birtokjuttalékra a 819 korona kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1901. évi október hó 10-ik napján délután 10 órakor Szinyeújfalu községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is el fog adni.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül 81 korona 90 fill. t készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1901. évi június hó 28-ikán.

Urbán Gyula,
kir. törvényszéki bíró.

Ajánlok legkitünőbb

csemegeszöllöt

5 kilós kosárban 1 frt 60 kr.-ért.

BEIN SIMON,
fűszer- és csemegekereskedő.

Holland-amerikai útirány: Rotterdam-New York

Legközelebbi hajó-indulás:

Statendam: aug. 29. csütörtökön d. u. 1 órakor.
Potsdam: szeptember 5-én reggel 5^{1/2} órakor.
Maasdam: szeptember 12-én d. u. 1 órakor.
Rotterdam: szeptember 19-én d. u. 5 órakor.

Új kettős csavarú gőzhajók:

Rotterdam 8302 t., Statendam 10320 t., Potsdam 12500 tonna.

Árak: Az I. hajóoszt.-ban 360 kor.-tól feljebb Rotterdamból.
A II. " " 240 kor.-tól feljebb Rotterdamból.
III. osztály 185 kor. 40 fill. Bécsből.

Hajóoszt.-iroda: Bécs, I., Kolowratring 10. Fedélzet-iroda:
Bécs, IV., Weyringergasse 7/A.

Fiók-irodák Ausztriában: Brünn, Innsbruck és Trieszt.

Férfiak ingyen kapnak

olyan új találmányú orvosságot, mely az elvesztett erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalas könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulatraméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatal-kori kihágások folytán nemi bajokban, szifiliszben, valamint elvesztett férfierőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi-orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik fiatalkori kihágásokból származó nemi bajokban szellemi elgyengülésben, vagy krónikus bajokban szenvednek otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges csodálatos eredménnyel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt irhat a State Medical Institutnak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, a kik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki irhat érette bárholon magyarul, mire titoktartás mellett postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy a tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 82 Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

A levelek mind: bérmentesítendőek.

Delice

Minden hirdetés felesleges,
a dohányzó egyszer veszi
és többé mást nem szíhat

legjobb, valódi franczia
szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Zahler Mór nál Eperjesen.

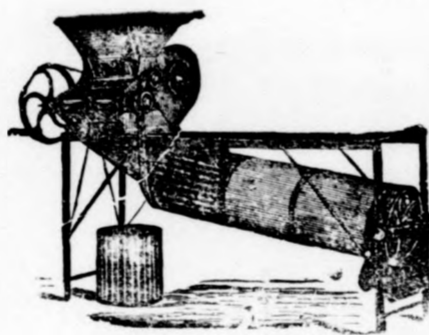
Milleniumi kiállítás 1896.: Nagy milleniumi érem.

STAHEL és LENNER, Budapest.

Trieur- és lemezlyukasztó-gyár.

Gyár: Kalona József-utca 8. sz., Margit-híd és nyugali pályaudvar közl.

Ajajljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök: a konkoly és búkkönynek a búza, árpa vagy rozs közüli Fiválasztására

Trieurök: a zabnak vagy árpának a búza közüli, és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lencsetisztító s osztályozó trieurök az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.

Osztályozó trieurök.

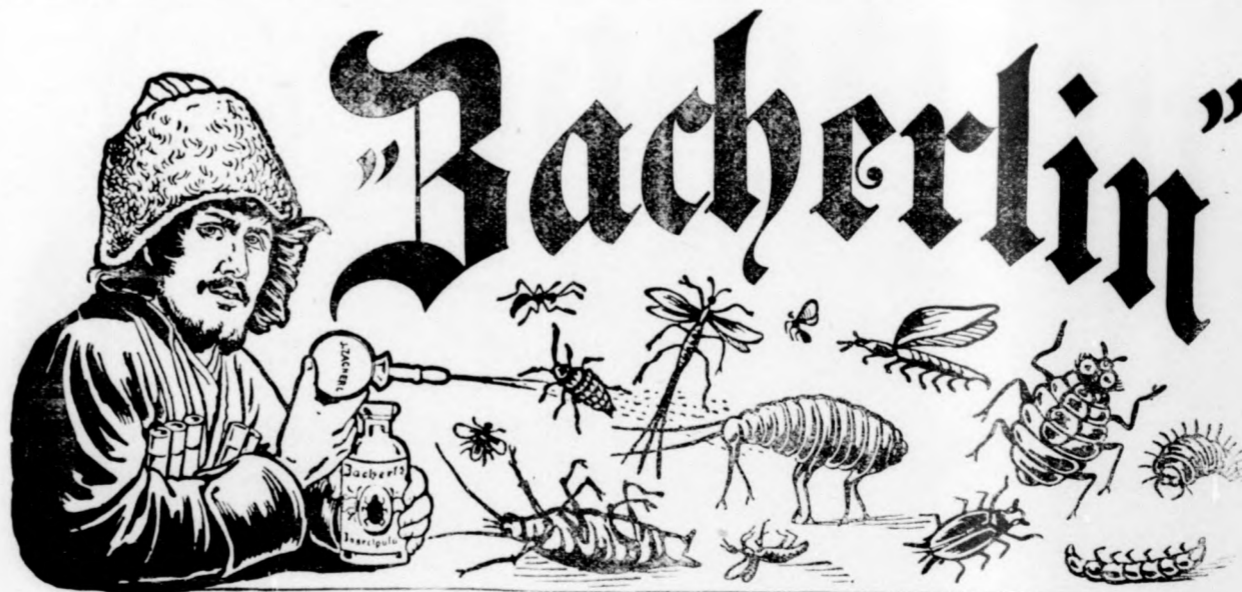
Szabad. trieur és osztályozó-gépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására.

Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer-rendszerű trieurök csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökkel átalakítását.

Malom-trieurhengerek vagy burkolatai.

Lyukasztott v. hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari v. gazd. czélokra.

Arjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek

a valódi, utolérhetlen hatású rovarirtó;
azonban csak az üvegben levőt vásároljuk!

Kapható Eperjesen:

Atlasz D., Barts E. gyógysz., Bein Simon, Böhm Simon, Bohrandt J. V.,	Dahlström Károly, Diamant R., Feldmann Adolf, Fried Simon, Gallitsik J. V.,	Glücksman Mór, Holénia Béla, Holländer Samu, Kónya Miklós, Lefkovits Emil,	Lindner J. Mór, Mikolík István, Molitorisz gyógysz., Neumann B. özv., Oszvald D. utóda,	Schönfeld Izidor, Singer S. Fiai, Sváby Ferencz, Wenzel István.
---	---	--	---	--

— Ezenkívül a vidéken mindenütt, hol a Zacherlin-falragasz ki van téve. —